

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci vyžiadaného **A. P.**, v konaní o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka prerokoval na neverejnom zasadnutí 15. januára 2008 v Bratislave. sťažnosť vyžiadanej osoby – A. P. proti uzneseniu Krajského súdu v B. zo 17. decembra 2007, sp. zn. 4 Ntc 7/07 a rozhodol

t a k t o:

I. Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa európsky zatýkací rozkaz z 15. júna 2007, spisové číslo: 224 Ur 39/02g, vydaný sudkyňou Krajského súdu pre trestné veci V., Rakúska republika na

A. P., nar. **X.**, trvale bytom **B.**, **B. X./X.**, občana Slovenskej republiky,

za účelom vydania na trestné stíhanie

vykoná

pre skutky kvalifikované ako zločin komerčnej závažnej krádeže vlámaním ako aj krádeže v bande podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 r. 1, § 130 rakúskeho trestného zákonníka a spočívajúce v tom, že

A. P. je dôvodne podozrivý, že ako člen bandy za rôzneho spolupodieľania sa ostatných členov bandy odcudzil cudzie hnutelné veci v celkovej hodnote presahujúcej hodnotu 50 000 EUR s úmyslom ich privlastnením sa neoprávnene

obohatiť, pričom boli tieto závažné krádeže spáchané s úmyslom zabezpečiť si ich opakovaním priebežný príjem a síce:

1. Z. P., M. M. a A. P. v čase od 27. augusta 2001 do 29. augusta 2001 pánovi R. J. G. osobný automobil značky AUDI A3, rok výroby 1999, evidenčné číslo vozidla W., v hodnote ca. EUR 21 801,85 (ca. ATS 300 000);

2. Z. P., M. M. a A. P. v čase od 17. septembra 2001 do X. septembra 2001 pani H. P. osobný automobil značky Mitsubishi Pajero rok výroby 1991, evidenčné číslo vozidla W., v hodnote ca. EUR 7 267,28 (ca. ATS 100 000), ako aj golfový vak a jeden pár golfových topánok v ešte nezistenej hodnote;

3. Z. P., M. M. a A. P. v čase od 23. septembra 2001 do 24. septembra 2001 pánovi M. K. štvorkolesové ľahké motorové vozidlo značky „ADLY MOTO II“, rok výroby 2001, evidenčné číslo vozidla W., v hodnote ca. EUR 2 833,51 (ca. ATS 38 990);

4. Z. P., M. M. a A. P. v čase od 25. septembra 2001 do 26. septembra 2001 pani E. T. osobný automobil značky Peugeot 306 XR TD, rok výroby 1995, evidenčné číslo vozidla W., v hodnote ca. EUR 5 813,83 (ca. ATS 80 000);

5. Z. P., M. M. a A. P. dňa 04. októbra 2001 pani J. A. osobný automobil značky BMW 525 TDS, rok výroby 1992, evidenčné číslo vozidla W. L, v hodnote ca. EUR 5 959,17 (ca. ATS 82 000);

6. Z. P., M. M. a A. P. v čase od X. októbra 2001 do 19. októbra 2001 oprávnenej osobe spoločnosti K., Ges. M. b. H., osobný automobil značky Mazda E 2200 Pick Up, rok výroby 2001, evidenčné číslo vozidla W., v hodnote ca. EUR 11 627,65 (ca. ATS 160 000);

7. Z. P., M. M. a A. P. v čase od 04. novembra 2001 do 05. novembra 2001 pánovi K. E. osobný automobil značky Chrysler Voyager 2,5 TD, rok výroby 1992, evidenčné číslo vozidla W., v hodnote ca. EUR 5 813,83 (ca. ATS 80 000);

8. Z. P., M. M. a A. P. a J. H. dňa 23. novembra 2001 pani D. Z. osobný automobil značky Opel Corsa, rok výroby 1993, evidenčné číslo vozidla W., v hodnote ca. EUR 2 180,19 (ca. ATS 30 000);

9. M. M., A. P. a R. P. v čase od augusta do septembra 2001 neznámym poškodeným viacerými zásahmi sedem autorádií v už nevyčísliteľnej hodnote;

10. Z. P., M. M. a A. P. neznámemu poškodenému päť kusov reflektorov značky Renault v už nevyčísliteľnej hodnote;

11. Z. P., M. M. a A. P. približne v októbri 2001 bez kvalifikácie § 129 č. 1 rakúskeho zákonníka neznámemu poškodenému štyri disky hodiace sa na osobný automobil značky Mercedes triedy A v už nevyčísliteľnej hodnote;

a pre skutky kvalifikované ako priestupok zatajenia listín podľa § 229 rakúskeho trestného zákonníka a spočívajúce v tom, že

menovaný je ďalej podozrivý, že listiny, s ktorými nesmel disponovať, zničil, poškodil alebo zatajil s úmyslom zabrániť tomu, aby mohli byť v právnom styku použité ako dôkaz právneho vzťahu alebo skutočnosti nižšie uvedenými osobami a síce:

1. Z. P., M. M. a A. P. približne dňa 29. augusta 2001 evidenčné číslo vozidla W. osobného automobilu značky Audi A3 ako aj rakúsky cestovný pas č. C. pána R. J. G.;

2. Z. P., M. M. a A. P. približne dňa X.. septembra 2001 evidenčné číslo vozidla W. osobného automobilu značky Mitsubishi Pajero pani H. P., ako aj technický preukaz k uvedenému vozidlu;

3. Z. P., M. M. a A. P. približne dňa 24. septembra 2001 evidenčné číslo vozidla W. štvorkolesového ľahkého motorového vozidla značky „ADLY MOTO II“ pána M. K.;

4. Z. P., M. M. a A. P. približne dňa 04. októbra 2001 evidenčné číslo vozidla W. L osobného automobilu značky BMW 525 TDS pani J. A., technický preukaz k uvedenému vozidlu, ako aj rakúsky vodičský preukaz č. X. dopravného Úradu V. na meno F. A.;

5. Z. P., M. M. a A. P. približne dňa 19. októbra 2001 evidenčné číslo vozidla W. osobného automobilu značky Mazda E 2200 Pick Up oprávnenej osobe firmy K., technický preukaz k uvedenému vozidlu, ako aj tankovaciu kartu;

6. Z. P., M. M., A. P. a J. H. približne dňa 24. novembra 2001 evidenčné číslo vozidla W. osobného automobilu značky Opel Corsa pani D. Z..

II. Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa z dôvodov uvedených v § 14 ods. 1 písm. e/, písm. h/ tohto zákona

nevykoná

európsky zatýkací rozkaz z 15. júna 2007, spisové číslo: 224 Ur 39/02g, vydaný sudkyňou Krajského súdu pre trestné veci V., Rakúska republika na

A. P., nar. X., trvale bytom B., B.
X./X., občana Slovenskej republiky,

za účelom vydania na trestné stíhanie pre skutky uvedené na strane 5/ európskeho zatýkacieho rozkazu pod bodmi 4/ a 7/ a spočívajúce v tom, že

menovaný je ďalej podozrivý, že listiny, s ktorými nesmel disponovať, zničil, poškodil alebo zatajil s úmyslom zabrániť, tomu, aby mohli byť v právnom styku použité ako dôkaz právneho vzťahu alebo skutočnosti nižšie uvedenými osobami a síce:

1. Z. P., M. M. a A. P. približne dňa 26. septembra 2001 evidenčné číslo vozidla W. osobného automobilu značky Peugeot 306 XR TD pani E. T.;

2. Z. P., M. M. a A. P. približne dňa 05. novembra 2001, evidenčné číslo vozidla W. osobného automobilu značky Chrysler Voyager 2,5 TD pána K. E., ako aj technický preukaz k uvedenému vozidlu.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v B. na podklade návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v B. z 10. decembra 2007 na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu uznesením zo 17. decembra 2007, sp. zn. 4 Ntc 7/07 podľa § 21 ods. 1, ods. 3 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozhodol tak, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz č. 224 Ur 39/02g z 15. júna 2007, vydaný sudkyňou Krajského súdu pre trestné veci V., Rakúska republika proti A. P., nar. X., trvale bytom B., B. X./X., občanovi Slovenskej republiky, od 06. novembra 2007 vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v B..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť A. P. ako vyžiadaná osoba. Napriek tomu, že uvedený opravný prostriedok neodôvodnil, považoval ho najvyšší súd za oprávnenú osobu na podanie sťažnosti, ktorú môže podľa § 21 ods. 6 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov podať prokurátor a vyžiadaná osoba len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14, keďže neprípustnosť svojho vydania už v konaní predchádzajúcom

vyhláseníu napadnutého uznesenia (na verejnom zasadnutí 17. decembra 2007) odôvodňoval existenciou okolností uvedených v § 14 ods. 1 písm. e/, resp. písm. h/ zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako orgán podľa § 21 ods. 7 vyššie-citovaného zákona oprávnený rozhodnúť o podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, doplnil konanie vyžiadaním si podkladov z Okresnej prokuratúry B. III, vo veci tam vedenej pod sp. zn. 1 Pv 1263/01 na preverenie tvrdení vyžiadaného A. P., že na území Slovenskej republiky je stíhaný pre rovnaké skutky, pre ktoré Rakúska republika prostredníctvom justičných orgánov žiada vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu a zistil, že sťažnosť A. P. je čiastočne dôvodná.

U tohto podľa zistení najvyššieho súdu nemožno vykonať európsky zatýkací rozkaz Krajského súdu pre trestné veci V. z 15. júna 2007, spisové číslo: 224 Ur 39/02g v celom rozsahu, t.j. aj pre všetky skutky v ňom uvedené, ktoré boli posúdené ako priestupok zatajovania listín podľa § 229 rakúskeho trestného zákonníka.

Z hľadiska námietok vyžiadaného A. P. o neprípustnosti vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu preto, že za rovnaký skutok je stíhaný vo svojom domovskom štáte, teda na území Slovenskej republiky (okolnosť odôvodňujúca odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov), resp., že európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky (okolnosť odôvodňujúca odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 ods. 1 písm. h/ citovaného zákona) je celkom nepriliehavá argumentácia v napadnutom uznesení krajského súdu, že námietky vyžiadanej osoby sú právne irelevantné, pretože súd je viazaný údajmi uvedenými v európskom zatýkacom rozkaze. Minimálne pre posúdenie toho, či A. P. je skutočne stíhaný na území Slovenskej republiky pre identický skutok (skutky), pre ktoré

sa žiada vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu mal totiž už krajský súd zvoliť taký procesný postup ako najvyšší súd a preskúmať, či na území Slovenskej republiky sa vedie proti A. P. trestné stíhanie pre ten istý skutok. Takúto okolnosť vôbec nemohol zistiť len z predloženého európskeho zatýkacieho rozkazu a v ňom popísaných trestných činov (skutkov). Okrem toho porovnaním skutkov, ktoré sú predmetom európskeho zatýkacieho rozkazu so skutkami, pre ktoré je A. P. stíhaný na území Slovenskej republiky bolo možné posúdiť, či eventuálne mohli byť tieto skutky spáchané sčasti alebo celkom na území Slovenskej republiky.

Z porovnania skutkov uvedených v uzneseniach vyšetrovateľky Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru B. III z 21. februára 2002 a z 26. apríla 2002, ČVS:OÚV-1027/10-2001, ktorými je A. P. s ďalšími spoluobvinenými stíhaný na území Slovenskej republiky pre skutky kvalifikované ako trestné činy legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 Trestného zákona s vydaným európskym zatýkacím rozkazom je zistiteľné, že ani jeden z jedenástich činov uvedených v zatýkacom rozkaze a v ňom posudzovaných ako zločin komerčnej závažnej krádeže vlámaním ako aj krádež v bande podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 r. 1 a § 130 rakúskeho trestného zákonníka, u ktorých krajský súd správne s poukazom na § 4 ods. 8, bod X. zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov neskúmal trestnosť skutku, nie je totožný so žiadnym skutkom, pre ktorý je citovanými uzneseniami vyšetrovateľky z roku 2001 A. P. stíhaný v Slovenskej republike. Podľa zistení vyšetrovateľky premietnutých do uznesení o vznesení obvinenia sa mal A. P. dopustiť nie série krádeží motorových vozidiel a ich príslušenstva na škodu poškodených na území Rakúskej republiky ako to je uvedené vo vydanom európskom zatýkacom rozkaze, ale iba sčasti konania, posudzovaného v zatýkacom rozkaze v ôsmich prípadoch ako priestupok zatajenia listín podľa § 229 rakúskeho trestného zákonníka.

Podstata tohto konania spočíva prevažne v odstránení evidenčných čísiel z ukradnutých motorových vozidiel, aby tak bolo poškodeným zabránené uvedené veci použiť ako dôkaz právneho vzťahu, či právnej skutočnosti. So znakmi uvedeného priestupku podľa rakúskeho trestného zákonníka dobre korešponduje skutková podstata trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 Trestného zákona Slovenskej republiky, obsahujúca v odseku 1 písm. b/ alternatívne konania,

ktoré po objektívnej stránke zodpovedajú už spomenutému súdne trestnému priestupku zatajovania listín podľa rakúskeho trestného zákonníka.

Pre posúdenie okolností uvedených v § 14 ods. 1 písm. e/ a písm. h/ zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov má podstatný význam zistenie, že skutky uvedené na strane 5/ európskeho zatýkacieho rozkazu pod bodmi 4/ a 7/ viažu sa v prvom prípade k poškodenej E. T. a v druhom k poškodenému K. E. sú identické so skutkami, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie na území Slovenskej republiky, pričom ich treba zároveň považovať za čiastočne spáchané aj na území Slovenskej republiky.

Podľa zadováženého uznesenia vyšetrovateľky Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru B. III z 26. apríla 2002, ČVS:OÚV-1027/10-2001 mal totiž A. P. (spolu s M. M.) spáchať trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 Tr. zák. tak, že

neznámy páchatel' v Rakúsku vo V., v čase od 25. júna 2001 do 26. septembra 2001 odcudzil motorové vozidlo zn. Peugeot 306 červenej farby, MPZ „A“, TEČ: W., výr. čísla karosérie V. ku škode E. T., S. X., V., následne toto vozidlo na územie Slovenskej republiky doviezol M. M. dňa 26. septembra 2001 o 05.09 h., ktorý do Rakúska prišiel spoločne s A. P. dňa 25. septembra 2001 o 20.17 h. a tu na vozidle vymenili rakúske evidenčné číslo za slovenské N., pričom toto evidenčné číslo M. M. získal od D. D., ktorý od A. L. zakúpil haváriou poškodené motorové vozidlo zn. Peugeot 306 XRDT, červenej farby, TEČ: N., následne na odcudzenom vozidle bolo zmenené pôvodné výrobné číslo karosérie na V., prestriekané na červenú metalízu a dňa 02. októbra 2001 bolo vozidlo s pozmeneným výrobným číslom karosérie prihlásené do evidencie motorových vozidiel, kde mu bolo pridelené evidenčné číslo B..

Úmysel zatajiť pôvod veci v trestnom čine, resp. zmaariť dôkazy na zistenie, že motorové vozidlo bolo odcudzené, vykazuje aj konanie A. P. uvedené v bode 3/ uznesenia vyšetrovateľky Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru B. III

z 21. februára 2002, ČVS:OÚV-1027/10-2001, kvalifikované ako trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

neznámy páchatel' v Rakúsku vo V. v čase od 04. novembra 2001 do 05. novembra 2001 odcudzil motorové vozidlo Chrysler Voyager, bielej farby, MPZ „A“, TEČ: W. ku škode občana Rakúska, K. E., následne toto vozidlo na územie Slovenskej republiky doviezol A. P. spoločne s M. M. tak, že z motorového vozidla zn. Chrysler Voyager, bielej farby, TEČ: B., ktoré užíval A. P., sňali tabuľky s evidenčným číslom, zároveň odmontovali štítok s výrobným číslom karosérie nachádzajúcim sa v ľavom dolnom rohu pod čelným sklom a v čase okolo X. h. dňa 04. novembra 2001 ich R. F. spolu s tabuľkami a štítkom vyviezol na svojom motorovom vozidle na územie Rakúska, kde M. M. kontaktoval Z. P. a oznámil mu, že sú v Rakúsku, následne na odcudzené vozidlo zn. Chrysler Voyager namontovali prevezené tabuľky s evidenčným číslom B. spolu so štítkom s výrobným číslom pod čelné sklo a v čase o 06.08 h. dňa 05. novembra 2001 sa s uvedeným vozidlom vrátili na územie Slovenskej republiky a previezli ho do dvora Z. P., nar. X., na L. X. v B., kde ho dňa 19. novembra 2001 Z. P., nar. X. dobrovoľne vydal.

Tieto dva skutky, ktoré sú predmetom uznesení o vznesení obvinenia A. P. na území Slovenskej republiky a pre ktoré sa proti nemu aj v súčasnosti vedie trestné stíhanie sú súčasťou série činov popísaných v bode 1/ až 8/ na strane 5, vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu, kvalifikovaných ako priestupok zatajenia listín podľa § 229 rakúskeho trestného zákonníka.

Podľa slovenského hmotného trestného práva (§ 122 ods. 10 Trestného zákona) však tam uvedené činy predstavujú jediný skutok, ktorý je považovaný za jeden pokračovací trestný čin. Spomenutý skutok je tvorený viacerými čiastkovými útokmi, z ktorých dva (uvedené v bodoch 4/ a 7/ európskeho zatýkacieho rozkazu) treba považovať za spáchané aj na území Slovenskej republiky. Pre tie isté dva útoky, ktoré sú predmetom európskeho zatýkacieho rozkazu je A. P. stíhaný aj na území Slovenskej republiky.

Posudzovanie takého konania (súhrnu viacerých čiastkových útokov) ako jediného skutku a trestného činu (pokračovacieho trestného činu) podľa trestného hmotného práva, by tvorilo prekážku vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu pre všetky čiastkové útoky, ktoré sú v ňom kvalifikované ako priestupok zatajovania listín podľa § 229.

Od 01. januára 2006 však v procesnom trestnom práve Slovenskej republiky platí, že skutkom sa podľa Trestného poriadku rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak nie je výslovne ustanovené inak (§ 10 ods. 15 Trestného poriadku). Inými slovami to znamená, že každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu je v procesnom práve považovaný za samostatný skutok. Tomu zodpovedá aj úprava súvisiacich otázok procesného práva, najmä neprípustnosti trestného stíhania, pretože podľa § 9 ods. 2 Trestného poriadku, ak sa týka dôvod neprípustnosti trestného stíhania uvedený v § 9 ods. 1 Trestného poriadku (teda napr. aj o dôvod spočívajúci v prekážke ne bis in idem) len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie.

Uvedená procesná úprava vzťahujúca sa na pokračovací trestný čin je podľa názoru najvyššieho súdu významná aj pre postup súdu v trestnom konaní pri uplatňovaní právneho styku s cudzinou a pri vykonávaní európskeho zatýkacieho rozkazu podľa osobitného zákona, prijatého na základe rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z X.. júna 2002 o Európskom zatýkacom rozkaze a vydávacom konaní medzi členskými štátmi.

Možnosť posudzovania čiastkových skutkov pokračovacieho trestného činu ako samostatných skutkov v procesnom zmysle umožňuje odmietnuť vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu len pre tie čiastkové útoky, vo vzťahu ku ktorým existuje niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

V posudzovanom prípade ide o už spomenuté dva skutky vo vzťahu k poškodeným E. T. a K. E.. V týchto rovnako ako v ostatných šiestich prípadoch

kvalifikovaných podľa rakúskeho trestného zákonníka ako priestupok zatajovania listín podľa § 229 síce ide o čin trestný aj podľa slovenského práva (je daná obojstranná trestnosť činu v zmysle § 4 ods. 2 a ods. 5 zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorú mal v tomto prípade na rozdiel od závažného zločinu krádeže skúmať už krajský súd), ovšem vo vzťahu k nim existujú už spomenuté dôvody odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 ods. 1 písm. e/, písm. h/ zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Z týchto dôvod preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na sťažnosť vyžiadanej osoby – A. P. podľa § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, t.j., že vydaný európsky zatýkací rozkaz sčasti nemožno vykonať.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V B. 15. januára 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: